

Wm. L. Patten Co.

obchod zlatnický a klenotnický

"VAŠE USPOKOJENÍ JE NAŠIM ZDAREM"

Dárky ke graducím a jmeninám vysoké hodnoty a nízké ceny.
DĚMANTY — KLENOTY — BROUŠENÉ SKLO — STRIBRŮ

Těž hojný výběr českých nejnovějších

Columbia rekordů

Přijďte, a seznamte se s námi!

24. a K ulice, South Side, Omaha.

Tel. South 4018.

"Tak, tak," přikyvvala, plačky stále si hledě. "femesníka?"
"I ne, je advokát."
Tetka nechala plačky a hnědými očima upřela na pantátu; prohlédla si jej od boty až na klobouček.
"I Bože, to se jede veselo — k takovému synovi!" vzdychla.
"No, počkejte, vy v Praze užijete! Já tam byla, než jsem se vdala, a nemůžu zapomenout; tam je veselo — Bože! Počkejte, až vás budou po těch uličkách provádět — pane, tam je vidět! A jakých jídel užijete!" sedle skloněna těsně vykládala.
"Už jsem na to starý," odmítla vě odvětil pantáta.
"Starý — já už taky nejsem mladý, ale Praha je Praha — no, uvidíte!"
Když v Poděbradech vystupovala, povídala: "Šťastnou cestu, a věřte mi, že bych hned s vámi jela — i co pak, Bože, do Prahy, to člověk uhání!"
Vlak se opět rozjel, a dědeček pozoroval rovinná pole a bílé, přelíně vystavné vesnice.
Inu, tady jsou krajačky, tady jsou sedláci, myslil si; samá červenka, žádná mokřina, žádný kamence, statky pěkně z kamene a z cihel — to jsou jináči kabráci než my u nás, barabiny jako v našich vesnicích tu ani vidět není! To jistě už jedeme do toho Pražského kraje, o kterém mi nebožtík otec vypravoval.
Úzkost a strach přece jenom s ním trochu spadly, a naděje, o-

čekávání počaly se vzdmáhati. I napadlo mu, že by si taky mohl zakouřit; nedal se pobízet, naupal a vysole si bafaje hleděl oknem.
Telegrafní tyče honily se, že se jedva kmitaly, vesničky se měnily, stanice přebíhala po stanicích.
Však už dědečka začal bolet břbet a špatně se mu v koutku hovělo. Už aby tady byla! myslil si a při té myšlence zahřálo jej v prsou, jako když se vína napije.
To byla radost a blažená naděje, že zas uvidí syna, nevěstu a dvě vnučky, kterých živých nespasil.
Jak to jen všechno bude! Jestli pak já s nimi dovedu mluvit? — Józa oň bude čekat na nádraží, ale doma u nich jak to všechno dojde!
A jak tak skrčen seděl, dýmčičku svíral v levačce a při těch myšlénkách se usmíval. Vzal klee, rozhrnul šátek i obal a díval se dovnitř; ptáček seděl na hůlce přikrčen k drátům a úzkostně se choultl, ale špatliv pantátovu tvář, několikrát se poskočil.
"No, ty už budeš taky rád," bzučel dědeček, "jen počkej, počkej!"
Konečně na blízku Vysočan u protějšího okna kdosi prohodil: Praha! Dědeček, jako když ho bodne, honem uložil klee a skrčiv se šikmo hleděl k západu. Spasil několik řadících továren a dále holou planinu. Postavil se, aby lépe viděl — a v tom vlak zatáčil. Pantátovi projelo to od

hlavy do prstů.
Rozvírala se před ním kotlina, plná šedomodrých par, v nichž temněly se a prosvítily domy, domy, domy, moře lomení, hrbečů, štítů, věží, nad nimiž visely chumle modročerných mraků kouře, z jejichž hlubin až tam daleko a vysoko vzhůru vypínal se obrovský, šedivý obraz. Pantáta spíše se zhroutil, než aby se byl obdivoval. Celé divné kamenné město, s ohromnou tmavou věží a množstvím drobných věžiček uprostřed zdvihalo se tam k čisté obloze, jakoby ve vzduchu viselo.
Z řerých modrých mraků vystupovalo jako zakletý zámeček ohromných šedavých stěn, k němuž se na všech stranách přitúlilo město s mnohými divnými věžemi, bílými i tmavými, háňovitými i táhlými.
Teprve když pak v Libni zastavil, pantáta upřeně zadíval se do divné mlžiny a poznal, že to kouzelné pozadí není pouhý obraz, že od dolního, zřetelnějšího moře domů tísni se to město až nahoru k šedému zámku; z modročerných visítek opon prosvítila bílá věž; zářily hroty, vypínaly se lomení, výklenky, stěny. Najednou se záclony pohyby, snad vítr do nich zadul, a střed obrazu zjasnil v plném světle slunečním, které však mělo modravý nádech, i okna tam nahore zabýskala, hrany se přiosvětily, dvě bílé věže natahovaly se výš a výš a ta hrzná černá počala se v půli prohýbati.

ství lidí hulákalo, nevědomc, co pošli. Dívka vagonu zabouchala, výkřiky konduktorů jakoby se mezi sebou rvaly, a mezi to míšil se hučivý šum pohybujícího se davu a hukot vozků.
Spolucestující pantátovi vystupovali; on povstav ohmátl si kapsy, rozhlížel se v kupě, vzal klee, hůl strčil pod levou paži a šel za ostatními. Byl ohlušen zpitomě; třesa se, stoupal se stupínku na stupínek.
Ale v tom ocel se v náruči; mužná paž ovinula se mu kolem krku a na rtech ucítil dlouhý polibek.
"Vítám vás, tatínku, to jste hodný, že jste přijel!" zazvučelo mu u hlavy.
Syn Josef Bezoušek, zavěsiv si tatínkovu paž do svojí, vedl jej do nádraží. Byl prostředně velký, na očích měl skla, zlatem vroubená, tváře zarostlé krátkými kaštanovými, do špičky stříženými vousy; oděn byl v elegantní zimník z černomodré zvlněné látky a na hlavě měl černý, tvrdý klobouk.
Pantáta přehlédl si ho tak od hlavy do paty a rozřezávkou tiskl se k němu, aby nebyl valicím se davem stržen a neztratil se v proudu.
Když vykoučili na chodbu, doktor Bezoušek zavolal si známého posluhu odevzdal mu pantátovu poukázku a nařídil, aby zavazadla přivezl do bytu.
"Já jich dovezu, milostpane!"
"Kam pak ráčejí, pojedeme jako vítr!" "Sem, prosím, sem!" volali fiakři a drožkáři.
Advokát jednomu pokynuv pravil otei: "Pojdte, tihle si sedneme! Do Jindřišské ulice!" do dal vozkovi a pověděl číslo domu.
Pomohl zdřahajícemu se otei do kočáru, sedl si k němu, a uždělil. Pantáta usednuv, stehlíka postavil si na klín, ruce složil na kleci a házlivě zíral v před.
"Tady je soudný den," povídal omámen a vrtěl hlavíčkou.
"Doma jsou všichni zdraví?"
"Děkuju pěkně, chvála Bohu," odpověděl. Na syna se při tom nepodíval, pořád seděl rovně, klee na klíně, jako strnulý.
Kočár uhánějící Poříčí nestačil se vyhýbati; tu tramway přijížděla jednotvárně zvoniv, tu těžký, široký nákladní vůz, do něhož zapřažení byli obrovští koně širší než delší, echehtající se uředníci táhli dvoukolku, opět vůz, naložený bochníky chlebovými, a drožky, kočáry jejnjen se propletaly, a pantáta měl úzkost, brzo-li do něčeho bouchnou.
"Inu, praehsakulente, v tomhle bych jezdit nedovedl," povídal polohlasně.
"To věřím," usmál se syn.
A ty domy! Pantáta přimhouřeným očkem, kíkmo vyzíral naho-

ru, kde je těch stěn konec.
Z Poříče zajeli do ulice Jezdecké a na náměstí Senovážné. Když kočár po nerovné dlažbě hrkal volněji, pantáta rozhlédnuv se náměstím, mrknul nahoru na černou Jindřišskou věž. "No, máme hnedle pět hodin," povídal. "Zatrahtilá výška — a taková divná věž — ale tak se mi zdoá, že ti Pražáci tuze šetří vápnem, ne?"
"To je stará věž a zůstává tak pro památku," vysvětloval syn.
"Aha," chápal děd. Vida za celou ulici Jindřišskou, ty řady vysokých domů po obou stranách, to lidstvo po chodnicích, po vozy jeden přes druhého družel, finelci, hrkající, valící se, a tam v dále zase nějakou ulici a pořád domy a domy, pomyslíl si: Kriste Ježíši, jak pak já v tomhle budu! a podíval se vzhůru, je-li tu přece taky nebe.
V tom kočár zastavil.

"Jsem doma, tatínku," usmál se syn a vysokoiv pomáhal otei dolů.
Pantáta sehnul přeucpal chodník a postavil se ve vratech; advokát platil vozkovi. Dědeček se oprášoval, urovnával si kabát, pěkně posazoval klobouček; mrknuv nahoru, kam se až ty šedé stěny zdvihají, šeptal si: "Tak tady, tady teď budu!" A rty se mu zachvěly.
(Pokračování v Denním Pokroku. Předplatné na Denni a Nedělní Pokrok poštou na venkov \$5.50 ročně; \$2.75 na půl roku. V Omaze s dodávkou do domu 15 centů týdně. Upozorníte na tento skvostný román svoje známé. Dochází-li vám předplatné, zajistíte si pokračování zaslání listu obnovou předplatného.)

"ŠLOGER"
český hotel a restaurant
1429-31 jižní 13. ulice
OMAHA, NEB. TEL.: RED 6682

Mírátský and Comp.
— vlastní —
nový obchod grocerní
ROH 14. A WILLIAM UL., OMAHA, NEB.
Veškerá čerstvá grocerie, máslo, vejce a vše lahůdkové zboží vždy v hojném výběru.
ČERSTVÁ ZELENINA KAŽDÝ DEN.
Automobilová dodávka všude.

Ochotnické Družstvo Sokolů sehraje dnes večer v Sokolovně, 13. a Martha ulice, Omaha
'Pan farář a jeho kostelník'
Velká fraška o třech jednáních.
PO DIVADLE TANEČNÍ ZÁBAVA.
Začátek v 8 hodin večer.
Vstupné osoba 40c, dívky 15c. Vstupné osoba 40c, dívky 15c.

Úřadovna 4805 jižní 24. ul.
Tel.: South 10 neb South 400

Ohrady 28. a J ul.
Telefon: South 84

COAL TO WOOD **CRACKS TO COKE**
KRATKY BROS
FEED

— PUJČKY — POJIŠTĚNÍ — OBCHOD POZEMKOVÝ
Odbočka Conservative Savings & Loan Association
OMAHA NEB.

**Zkušenost---
vás přesvědčí**

zkusíte-li naše výborné a chutné pečivo a jiné pekařské i cukrářské výrobky.
Čerstvý a chutný žitný chléb koupíte vždy u

Brown Park Bakery
J. VODEHNAL, majitel
21. A Q ULICE SO. SIDE, OMAHA

Maytag
elektrický neb ruční PRACÍ STROJ nejvyhlášenější v trhu na skladě mají O. K. Hardware Co. John Kresl — John Ulrich 4831 So. 24. St. TEL. SO. 259.

BUY ANOTHER WAR SAVINGS STAMP